Powszechny

Dziennik praw kraju i rządu

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświęcima i Zatorza tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowa.

III. Część.

Wydana i rozesłana dnia 24. Czerwca 1850.

Przegląd treści:

Stronica

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Juni 1850.

Inhalts-Uebersicht:

39.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. Listopada 1849.

[illegible] postępowanie z uprzywilejowanemi obligacyami skarbowemi stanów morawskich, dnia 2. Listopada 1849, w urzędzie one wylosowanemi.

(Ob. powszechnego dziennika praw państwa Część IX. nr. 11, wydanéj dnia 21. Listopada 1849.)

40.

[illegible]

przychodów wyłożenia [illegible] przez ministerstwo handlu pod dniem 2. Listopada 1849 nadanych.

(Ob. powszechnego dziennika praw państwa Część VIII. nr. 13., wydanéj dnia 29. Grudnia 1849.)

41.

Rozporządzenie ministerstwa [illegible] dochodów skarbowych z dnia 2. Listopada 1849,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

42.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. Listopada 1849,

[illegible]

[illegible]

49.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 3. Listopada 1849,

obwieszczające postępowanie z 4procentowemi obligacyjami skarbowemi stanów morawskich, dnia 2. Listopada 1849, w rzędzie 366 wylosowanemi.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu Część III. nr. 14. wydaną dnia 21. Listopada 1849.

50.

S p i s

przywilejów wyłącznych przez ministerstwo handlu pod dniem 3. Listopada 1849 nadanych.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu, Część VIII. nr. 34., wydaną dnia 24. Grudnia 1849.

51.

Rozporządzenie połączonéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 3. Listopada 1849,

do wszystkich kameralnych Administracyj okręgowych wydane,

obejmujące przepis, aby kontrakty na dzierzawy myta, wszyscy w nich udział mający spólnicy podpisywali.

Z powodu zdarzonego wypadku, że kontrakt na dzierzawę myta z kilkoma spólnikami zawarty, tylko przez jednego a nie przez wszystkich spólników był podpisany, postanowionêm zostaje, że drugi ustęp protokółu licytacyi, podług którego wszystkie rozprawy toczyć się mogą ze wspólnikiem przy ofercie najwyższéj najpierw podpisanym, jedynie do rozpraw następnych a nie do kontraktu dzierzawnego odnosi się. Wszystkie więc tego rodzaju kontrakty dzierzawne powinny być przez wszystkich spólników podpisane, aby uniknąć przykrości i zarzutów ztąd w sporach prawnych wydarzyć się mogących.

52.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. Listopada 1849,

obowiązujące w krajach koronnych powyżéj i poniżéj Anizy, w Solnogrodzie, Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Styryi, Illyryi, Tyrolu i Forarlbergu,

a stanowiące, że rozporządzenia dekretu kancelaryi nadwornéj z dnia 19. Września 1834 i dekretu nadwornego z dnia 24. Grudnia 1834 (l. 2679 z. u. s.), o przynależeniu dziedzicom dóbr własności nadwyżek w kasach sierocińskich, stosują się także i do nadwyżek, które dopiéro po wydaniu patentu z dnia 7. Września 1848

49.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. November 1849,

womit die Behandlung der am 2. November 1849 in der Serie 366 verlosten mährisch-ständischen Aerarial-Obligazionen zu vier Perzent kundgemacht wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, III. Stück, Nr. 14, ausgegeben am 21. November 1849.

50.

Verzeichniß

der von dem Ministerium des Handels am 3. November 1849 verliehenen ausschließenden Privilegien.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VIII. Stück, Nr. 34, ausgegeben am 24. Dezember 1849.

51.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 3. November 1849,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen,

wornach die Mauthpachtverträge von sämmtlichen dabei intervenirenden Gesellschaftern zu unterfertigen seien.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles, daß ein mit mehreren Gesellschaftern abgeschlossener Mauthpachtkontrakt nur von Einem nicht aber von allen Gesellschaftern unterschrieben wurde, wird bedeutet, daß der zweite Absatz des Versteigerungs-Protokolls, nach welchem alle Verhandlungen mit dem bei dem Bestbothe erstunterschriebenen Gesellschafter gepflogen werden können, sich lediglich auf die nachfolgenden Verhandlungen, nicht aber auf den Pachtkontrakt bezieht. Es müssen daher alle derlei Pachtverträge von sämmtlichen Gesellschaftern unterschrieben werden, um die sonst in Rechtsstreiten sich ergebenden Unzukömmlichkeiten und Einwendungen zu vermeiden.

52.

Erlaß des Justizministeriums vom 5. November 1849,

wirksam für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Steiermark, Illirien, Tirol und Vorarlberg,

womit bestimmt wird, daß die Anordnungen des Hofkanzleidekretes vom 19. September 1834 und des Hofdekretes vom 24. Dezember 1834 (Nr. 2679 J. G. S.) bezüglich des, den Gutsherren gebührenden Eigenthums der Ueberschüsse der Waisenkassen, allerdings auch auf die, erst nach Erlassung des Patentes vom 7. September 1848 hervorgekommenen derartigen Ueberschüsse in so lange

urosły, dopóty, dopóki kasy sierocińskie pod odpowiedzialnym zarządem dziedziców dóbr zostawać będą.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu Część III., nr. 15, wydaną dnia 21. Listopada 1849.

53.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 6. Listopada 1849,

do wszystkich Urzędów obwodowych i Magistratu lwowskiego wydane,

ogłaszające patent cesarski z dnia 29. Października 1849, o zaprowadzeniu i pobieraniu podatku od dochodów na rok administracyjny 1850.

Tu obok dołącza się celem podania do powszechnéj wiadomości nadesłany przy reskrypcie wysokiego ministerstwa skarbu z dnia 30. z. m. nr. 11723 najw. patent z dnia 29. Października r. b., o zaprowadzeniu podatku od dochodów na rok administracyjny 1850, z tym dodatkiem, iż dokładniejsze przepisy względem wykonania tego najwyższego patentu zakomunikowanemi zostaną po nadejściu instrukcyi przez wysokie ministeryjum wydać się mającéj.

(Aneks do Nru 53.)

Patent Cesarski.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożéj

łaski Cesarz Austryjacki; Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Zalcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Szląska Górnego i Dolnego i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawy; uksiążęcony Hrabia Habsburgu i Tyrolu i t. d. i t. d.

Rozważywszy, jak wielkiéj jest wagi dobrze urządzony nakład stałych podatków (directen), zwróciliśmy na ten przedmiot szczególniejszą uwagę Naszą; a po troskliwém zbadaniu dotąd zachowanego systematu nakładania podatków, poznaliśmy, że uzupełnienie i poprawienie téj gałęzi ustawodawstwa podług zasad równego obłożenia podatkiem dochodów wszelkiego rodzaju, jest koniecznie potrzebném. W tym celu jest wolą Naszą, aby w téj mierze najbliższemu sejmowi walnemu objętne projekta do ustawy przedłożone były. Aleć już teraz ukazuje się nieodzowna konieczność rozporządzić tymczasowie, aby przy nadzwyczajnie wzrosłych potrzebach państwa, ze źródeł dochodu albo dotychczas wcale nietykanych, albo też nie w należytym stosunku dla zarządu państwa pod opłatę podatkową podciągniętych, podług możności użytkować, i zbliżyć się bardziéj do sprawiedliwego i równego nakładu ciężarów publicznych. Temi uwagami powo-

Anwendung finden, als die Waisenkassen unter Haftung der Gursherren verwaltet werden.

Siehe allgemeines Reichs=Gesetz= und Regierungsblatt, III. Stück, Nr. 15, ausgegeben am 21. November 1849.

53.

Erlaß des Landesguberniums vom 6. November 1849,

an sämmtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat,

womit das Kaiserliche Patent vom 29. Oktober 1849 über die Einführung und Einhebung der Einkommensteuer für das Verwaltungsjahr 1850 bekannt gemacht wird.

In der Anlage wird das mit dem hohen Finanzministerial=Dekrete vom 30. v. M. Z. 11.723 herabgelangte allerhöchste Patent vom 29. Oktober l. J., betreffend die Einführung der Einkommensteuer für das Verwaltungsjahr 1850 zur allgemeinen Kundmachung mit dem Bemerken mitgetheilt, daß die nähere Weisung, wegen Vollziehung dieses a. h. Patents nach Herablangung der vom h. Ministerium zugesicherten Instrukzion nachfolgen wird.

Beilage zu Nro. 53.

Kaiserliches Patent.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardie und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illyrien; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Krakau; Herzog von Lothringen, Salzburg, Steyermark, Kärnthen, Krain, Bukowina, Ober= und Nieder=Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tyrol 2c. 2c.

In Erwägung der hohen Wichtigkeit einer wohlgeordneten direkten Besteuerung haben Wir Unsere besondere Aufmerksamkeit auf dieselbe gerichtet, und nach sorgfältiger Prüfung des bestehenden Systems der Besteuerung erkannt, daß eine Vervollständigung und Verbesserung dieses Zweiges der Gesetzgebung nach den Grundsätzen einer gleichmäßigen Belegung aller Arten des Einkommens nothwendig ist. Zu diesem Zwecke ist es Unser Wille, daß hierüber dem nächsten Reichstage umfassende Gesetzentwürfe vorgelegt werden. Bereits jetzt ergibt sich jedoch die unabweisliche Nothwendigkeit, eine provisorische Verfügung zu treffen, um bei den außerordentlich gesteigerten Bedürfnissen des Staates die bisher unbenützt gebliebenen, oder nicht im gehörigen Maße für den Staatshaushalt in Anspruch genommenen Quellen des Einkommens nach Möglichkeit zu benützen, und einer gerechten, ebenmäßigen Umlegung der öffentlichen Lasten näher zu rücken. Von diesen Betrachtungen geleitet, haben Wir über das Einrathen Unseres

dowani, za doradą Naszéj rady ministrów, w związku z patentem Naszym z dnia 10. Października 1849 *) i na zasadzie §§. 87., 120. i 121. konstytucyi państwa, uchwaliliśmy na rok administracyjny 1850 następujące postanowienia i dopełnienie onych w tych krajach koronnych, gdzie podatek zarobkowy patentem z dnia 31. Grudnia 1812 **) zaprowadzony istnieje, rozporządzamy:

§. 1.

I. Nakład podatku.

1. Czas, za który podatku wymaga się.

Dla pokrycia nadzwyczajnych potrzeb państwa w roku administracyjnym 1850, pobierać się będzie na tenże rok podatek od dochodów, czyli dochodowy.

§. 2.

2. Przedmiot podatku.

a) Posiadłości w ziemi lub w domu, i długi hypotekowane.

Dochód od posiadłości podlegającéj podatkowi gruntowemu lub od domów, tudziez od kapitałów i przychodów na takiéj posiadłości ciążących, podciągnięty już jest pod podatek przez nadzwyczajną dopłatę do podatku gruntowego i od domów, tudzież przez udzielone posiadaczowi realności uprawnienie odtrącenia podatku od prowizyi i przychodów z rzeczonych kapitałów §§fami 5., 6. patentu z dnia 10. Października r. b. rozporządzone.

§. 3.

b) Inne rodzaje dochodów.

Wszelkie inne rodzaje czystego dochodu, które mieszkańcy krajów objętych niniejszą ustawą prowizoryczną, z osobistego zarobku, lub ze swojego majątku w tychże krajach na użytek obróconego pobierają, podlegają podatkowi od dochodów, jak dalece ustawa nie dozwala wyjątku. Podatek ten rozciąga się także na czysty dochód i z tych zarobkowości (profesyj), lub innych przedsiębierstw przemysłowych, których utrzymywanie połączone jest z posiadaniem gruntu lub domu, z których jednak dochód nie stanowi przedmiotu podatku gruntowego, albo domowego.

§. 4.

c) Podział dochodów na klasy.

Różne rodzaje dochodów podlegających podatkowi dochodowemu, podzielone są na trzy klasy, a mianowicie:

I. klasa. Dochód z profesyj czyli zarobkowości podlegających podatkowi zarobkowemu, do którego dochodu liczy się:

1. dochód z górnictwa i huciarstwa,
2. zysk pobierany przez dzierzawców z dzierzaw.

---

*) Ob. wyżéj pod nr. 27. w Części II.

**) Ob. zbiór patentów galic z r. 1812 stron. 185.

Ministerrathes, im Zusammenhange mit Unserem Patente vom 10. Oktober 1849 *), und auf der Grundlage der §§. 87, 120, 121 der Reichsverfassung für das Verwaltungs-Jahr 1850 folgende Bestimmungen beschlossen, und finden deren Vollziehung in den Kronländern, in denen die mit dem Patente vom 31. Dezember 1812 **) festgesetzte Erwerbsteuer besteht, anzuordnen: -

§. 1.

I. Steuerumlage.

1. Zeit, für welche die Steuer gefordert wird.

Zur Deckung der außerordentlichen Staatserfordernisse im Verwaltungsjahre 1850, wird für dasselbe eine Einkommensteuer eingehoben.

§. 2.

2. Gegenstand der Steuer.

a) Grund- und Hausbesitz und hypothezirte Schulden.

Das Einkommen von dem der Grund- und Gebäudesteuer unterliegenden Besitzthume, dann von den auf demselben haftenden Kapitalien und Renten wird durch den mit dem Patente vom 10. Oktober d. J., §§. 5, 6, angeordneten außerordentlichen Zuschlag zur Grund- und Gebäudesteuer und durch die dem Besitzer der Realität ertheilte Berechtigung des Steuerabzuges von den erwähnten Kapitalszinsen und Renten der Besteuerung unterzogen.

§. 3.

b) Andere Arten des Einkommens.

Alle anderen Arten des reinen Einkommens, das die Bewohner der unter dem gegenwärtigen provisorischen Gesetze begriffenen Länder von ihrem persönlichen Erwerbe oder ihrem in diesen Ländern verwendeten Vermögen beziehen, ist, soweit das Gesetz keine Ausnahme bewilligt, der Einkommensteuer unterworfen. Dieselbe hat sich auch auf den reinen Ertrag jener Gewerbe oder anderen industriellen Unternehmungen zu erstrecken, deren Betrieb mit dem Grund- oder Hausbesitze verbunden ist, deren Einkommen jedoch keinen Gegenstand der Grund- oder Gebäudesteuer ausmacht.

§. 4.

c) Klasseneintheilung des Einkommens.

Die Arten des, der Einkommensteuer unterliegenden Einkommens werden in 3 Klassen gereiht, und zwar:

I. Klasse. Das Einkommen von den der Erwerbsteuer unterworfenen Erwerbsgattungen, wozu ferners zu rechnen ist:

1. das Einkommen vom Berg- und Hüttenbetriebe;
2. der Gewinn, den die Pächter von Pachtungen beziehen.

*) Siehe dasselbe oben Nro. 27 im II. Stück.

**) Siehe dasselbe Galizische Patenten-Sammlung vom Jahre 1812, Seite 185.

II. klasa. Dochód, który

a) jako zapłatę za roboty i służby, podatkowi zarobkowemu nie podlegające, robotnicy lub służebnicy przez czas trwania lub po ustaniu zatrudnienia albo służby, lub ich przynależący pobierają, albo

b) który w stałych poborach rocznych z zakładów zaopatrzenia, albo zabezpieczenia utrzymania życia, tym dostaje się, dla których wkładki do tych zakładów złożone zostały.

Dochód ten obejmuje w szczególności:

1. Płaty, dodatki do osoby, i w ogólności stale (naprzód ustanowione), nie z obowiązkiem załatwiania oznaczonych wydatków służby połączone (obciążliwe) pobory, które dostają urzędnicy, albo słudzy umieszczeni w służbie stanu (monarchicznéj), przy Stanach krajowych, gminach, zakładach publicznych, u osób prywatnych, albo przy stowarzyszeniach. Pobory osobliwe z uwagi na szczególne stosunki miejscowe, lub na potrzeby stanowiska urzędowego dozwolone, jako to: używanie pomieszkania urzędowego, płata kwaterowego, dopłaty do urzędowania przywiązane i t. p., nie należą do podatku dochodowego.

2. Pensyje wysłużone, płaty kwiescentów i inne pobory stanu spoczynkowego, dary łaski albo dodatki na utrzymanie, które dostają urzędnicy, słudzy, albo oficerowie doczasowie, lub stale w stanie spoczynku umieszczeni, i wdowy, albo dzieci urzędników, sługi i oficerów.

3. Dodatki prebendarzóm, gminom klasztornym i zakonom duchownym, ze skarbu państwa, funduszów publicznych, albo od gmin na utrzymanie wydzielone.

4. Dochód z zatrudnień przytoczonych w §fie 2. patentu o podatku zarobkowym pod e) f) g). — Zatrudnienia zaś w tymże samym patencie pod a) b) c) przywiedzione, podatkowi dochodowemu nie podpadają.

III. Klasa. Prowizyje od pożyczek, lub innych stałych pretensyj długowych, prowizyje czyli intraty dożywotnie, albo też inne, prowizyje od kapitału zastępujące przychody, jeżeli te drugą klasą nie są objęte.

§. 5.

3. Uwolnienie od podatku:

a) W klasie pierwszéj.

Od podatku dochodowego w pierwszéj klasie wyłącza się dochód z kunsztów, profesyj, nauczycielstwa prywatnego, lub przewożenia osób i rzeczy z jednego miejsca na drugie dla tych osób, które z takim dochodem (§. 1. III. a) do e) i IV. a) i c) patentu zarobkowego z dnia 31. Grudnia 1812) w najniższéj (pierwszéj) klasie podatku zarobkowego są umieszczone.

II. Klasse. Das Einkommen, das

a) als Entgeld für solche Arbeiten oder Dienstleistungen, die der Erwerbsteuer nicht unterliegen, unmittelbar von dem Arbeitenden oder Dienstleistenden, während der Dauer oder nach dem Aufhören der Beschäftigung oder Dienstleistung, oder von den Angehörigen desselben bezogen wird, oder

b) an stehenden Jahresbezügen aus Versorgungs- oder Lebensversicherungs-Anstalten denjenigen, für welche die Einlagen in diese Anstalten geschahen, zufließt.

Dieses Einkommen umfaßt im Einzelnen:

1. Die Gehalte, Personal-Zulagen, und überhaupt die stehenden (vorhinein festgesetzten), nicht mit der Verbindlichkeit zur Bestreitung bestimmter Dienstes-Auslagen verbundenen (nicht onerosen) Genüsse, welche die im Dienste des Staates, der Stände, Gemeinden, öffentlicher Anstalten, Privat-Personen oder Gesellschaften befindlichen Beamten oder Diener beziehen. Die mit Rücksicht auf besondere Ortsverhältnisse, oder die Erfordernisse der ämtlichen Stellung gewährten besonderen Genüsse, als: die Benützung einer Amtswohnung, Quartiergelder, Funkzionszulagen u. dgl. sind unter der Einkommensteuer nicht begriffen.

2. Die Pensionen, Quieszentengehalte oder andere Ruhegenüsse, Gnadengaben oder Unterhaltsbeiträge, welche die in den zeitlichen oder bleibenden Ruhestand versetzten Beamten, Diener oder Offiziere, dann die Witwen oder Kinder der Beamten, Diener oder Offiziere erhalten.

3. Die Beiträge, welche Pfründnern, Klostergemeinden, oder geistlichen Orden aus dem Staatsschatze, öffentlichen Fonden, oder von Gemeinden zum Unterhalte zugewiesen sind.

4. Das Einkomnen von den in dem §. 2 des Erwerbsteuerpatentes unter e, f, g. aufgeführten Beschäftigungen. Die eben daselbst unter a. b, c. angeführten Beschäftigungen fallen dagegen nicht unter die Einkommensteuer.

III. Klasse. Zinsen von Darleihen oder anderen stehenden Schuldforderungen, die Leibrenten, oder andere, den Zinsgenuß von einem Kapitale vertretenden Renten, so weit diese Renten nicht in der zweiten Klasse begriffen sind.

§. 5.

3. Befreiungen von der Steuer:

a) In der ersten Klasse.

Von der Einkommensteuer ist in der ersten Klasse das Einkommen von Künsten, Gewerben, Privat-Unterricht, oder Beförderung von Personen und Sachen von einem Orte zum andern für diejenigen Personen ausgenommen, welche mit diesem Einkommen (§. 1, III. a. bis e. und IV. a und c des Erwerbsteuerpatentes vom 31. Dezember 1812) in die unterste (erste) Erwerbsteuerklasse gereiht sind.

§. 6.

b) W klasie drugiéj.

W drugiéj klasie nie podpadają podatkowi dochodowemu:

1. Pobory służbowe żołnierzy i oficerów w czynnéj służbie zostających.

2. Pobory przyznane ze skarbu państwa, funduszów publicznych, albo od gmin, klasztorom jałmużniczym, tudzież zakonom duchownym zajmującym się nauką lub wychowaniem młodzieży, albo też pielęgnowaniem chorych, wreszcie szkołom, domom kalék, albo też innym zakładom dobroczynnym, na ich utrzymanie;

3. Dochód podciągnięty pod drugą klasę, którego ilość roczna dla pobierającego, sześciuset złotych reńskich nie przenosi.

§. 7.

c) W klasie trzeciéj.

aa) Od wkładek do kas oszczędności.

Dochód z trzeciéj klasy jest wolny od podatku, gdy na zasadzie wkładki danéj do kasy oszczędności, z tego zakładu pobiera się.

§. 8.

bb) Inne pobory z prowizyi i intrat.

Jeżeli kto udowodni, że cały dochód jego roczny bez potrącenia długów, ogółem trzysta złr. nie przenosi, żądać może, aby od podatku dochodowego, który go z prowizyi od kapitału, lub z intrat prowizyję zastępujących bezpośrednio, lub przez odciągnienie długu dozwolone jego dłużnikowi, dotknąć ma, był uwolniony, lub jeżeli podatek już zapłacił, takowy był mu zwrócony.

§. 9.

II. Wymiar podatku.

I. W klasie pierwszéj.

a) Na zasadzie fasyi.

Podatek od dochodów pierwszéj klasy wymierzany będzie na zasadzie zeznania (fasyi), którą złożyć winien ten, co do użytkowania z dochodu podatkowi podległego, jest uprawniony.

§. 10.

b) Podstawa fasyi.

We fasyi podać należy dochód czysty z profesyi lub zatrudnienia podatkowi podpadających za rok jeden, podług wypadłości średniéj z trzech lat ostatnich 1846, 1847 i 1848, lub gdyby zatrudnienie trzech lat ciągłych jeszcze nie trwało, podług wypadłości z krótszego przeciągu czasu jego trwania. Gdyby za-

§. 6.

b) In der zweiten Klasse.

In der zweiten Klasse werden der Einkommensteuer nicht unterzogen:

1. Die Dienstbezüge der im aktiven Dienste stehenden Soldaten und Offiziere.

2. Die Bezüge, die den Mendikanten-Klöstern, dann den dem Unterrichte, der Erziehung oder der Krankenpflege obliegenden geistlichen Orden, dann Schulen, Siechenhäusern oder anderen Anstalten der Wohlthätigkeit zu ihrem Unterhalte aus dem Staatsschatze, öffentlichen Fonden oder von Gemeinden bewilligt sind.

3. Das der zweiten Klasse angehörige Einkommen, dessen jährlicher Betrag für den dasselbe Beziehenden Sechshundert Gulden nicht übersteigt.

§. 7.

c) In der dritten Klasse.

aa) Von Einlagen in Sparkassen.

In der dritten Klasse bleibt das Einkommensteuer frei, welches im Grunde einer in eine Sparkasse erfolgten Einlage, aus dieser Anstalt bezogen wird.

§. 8.

bb) Andere Zins- und Renten-Bezüge.

Beweiset Jemand, daß sein gesammtes Jahreseinkommen, ohne Abzug der Schulden, im Ganzen Dreihundert Gulden nicht überschreitet, so kann er verlangen, daß er von der Einkommensteuer, die ihn von Kapitalszinsen oder den Zinsgenuß vertretenden Renten entweder unmittelbar, oder durch den seinem Schuldner gestatteten Abzug (Patent vom 10. Oktober 1849, §. 6 und gegenwärtige Verordnung §. 23) zu treffen hat, freigelassen, oder sofern er dieselbe berichtigt hätte, ihm solche zurückerstattet werde.

§. 9.

II. Steuerbemessung.

1. In der ersten Klasse.

a) Im Grunde von Bekenntnissen.

Die Steuer von dem Einkommen der ersten Klasse wird auf der Grundlage von Bekenntnissen (Fassionen) bemessen, welche der zum Genuße des steuerbaren Einkommens Berechtigte einzubringen hat.

§. 10.

b) Grundlage der Bekenntnisse.

In dem Bekenntniße ist das reine Einkommen von dem steuerpflichtigen Geschäftsbetriebe für Ein Jahr nach dem Durchschnittsergebniße der drei letzten Jahre **1846, 1847, 1848,** oder sofern das Geschäft noch nicht drei Jahre hindurch im Betriebe wäre, des kürzeren Zeitraumes seines Bestandes anzugeben. Würde derselbe

trudnienie roku jeszcze nie trwało, należy podać dochód w ciągu roku 1850 prawdopodobnie spodziewany.

§. 11.

c) Czyli co z dochodu potrąca się.

Podając dochód nie wolno potrącać:

1. ilości z kapitału, które w przeciągu czasu fasyi za podstawę służącego z przedsiębierstwa usunione zostały;

2. prowizyi od kapitału w przedsiębierstwo lub zatrudnienie włożonego, i od długów kapitałowych przedsiębierstwa podatkowi podległego;

3. wynagrodzenia za robotę podatkującego, tegoż żony, i tych dzieci jego, którym z mocy prawa obowiązany jest dawać utrzymanie;

4. pomieszkania podatkującego i tegoż rodziny.

§. 12.

2. W drugiéj klasie.

Pobory klasy drugiéj, jak dalece te są stałemi należytościami rocznemi, mają kasy, lub ci, którzy takowe pobory, uprawnionym do tego, wypłacać są obowiązani, wskazać instancyi podatkowéj w okresie czasu przez osobne obwieszczenie postanowić się mającym. Inne rodzaje dochodu nieoznaczonego naprzód w stałych należytościach rocznych, które wytknięte są w drugiéj klasie, podać ma podatkujący przez swoją fasyję z zachowaniem rozporządzenia §§. 10. 11.

§. 13.

3. W trzeciéj klasie.

Procenta i intraty (renty) trzeciéj klasy, nieulegające odciągnieniu dozwolonemu dłużnikowi na mocy niniejszéj ustawy, czy to dla tego, że nie ciężą ani na własności gruntowéj albo domowéj, ani też na przedsiębierstwie ulegającém podatkowi; czy też dla tego, że dłużnik sam jest wolny od podatku, powinien uprawniony do ich pobiérania sam podać w zeznaniu, w którém ma przytoczyć:

1. kapitały, od których prowizyję pobiéra;
2. stopę opłacanéj od nich prowizyi;
3. nazwisko i miejsce zamieszkania dłużników.

§. 14.

4. Stwierdzenie zeznań.

Zeznania robi płacący podatek, z zatwierdzeniem, że zawarte w nich podania wystawił zamiast przysięgi z wiernością uczciwego obywatela podług najsumienniejszego przeświadczenia.

§. 15.

5. Komisyje do wymiaru podatku od dochodu.

Do przyjmowania, rozpoznawania i sprawdzania zeznań z podatku od dochodu, niemniéj do wyznaczenia należytości podatkowéj, ustanowi się w miarę po-

Ein Jahr noch nicht erreichen, so ist jener Ertrag anzugeben, welcher im Laufe des Jahres 1850 mit Wahrscheinlichkeit zu erwarten ist.

§. 11.

c) Abzüge von dem Einkommen.

Bei der Angabe des Einkommens dürfen nicht in Abzug gebracht werden:

1. Kapitalsbeträge, die im Laufe des dem Bekenntniße zum Grunde liegenden Zeitraumes aus der Unternehmung gezogen wurden;

2. die Zinsen von dem in der Unternehmung oder dem Geschäfte anliegenden Kapitale, und von den Kapitalsschulden der steuerpflichtigen Geschäftsunternehmung;

3. die Vergütung für die Arbeit des Steuerpflichtigen, seiner Gattinn und jener Kinder desselben, denen er nach dem Gesetze den Unterhalt zu gewähren verpflichtet ist;

4. die Wohnung des Steuerpflichtigen und seiner Familie.

§. 12.

2. In der zweiten Klasse.

Die Bezüge der zweiten Klasse sollen, soweit dieselben stehende Jahresgebühren sind, von den Kassen oder den Verpflichteten, von welchen dieselben an den zum Genuße Berechtigten zu erfolgen sind, der Steuerbehörde binnen der Frist, welche durch eine abgesonderte Kundmachung festgesetzt werden wird, angezeigt werden. Andere Arten des nicht in stehenden Jahresgebühren vorhinein bestimmten Einkommens, die in der zweiten Klasse begriffen sind, hat der Steuerpflichtige mit Beobachtung der Anordnung der §§. 10, 11 durch sein Bekenntniß anzugeben.

§. 13.

3. In der dritten Klasse.

Die Zinsen und Renten der dritten Klasse, welche nicht durch den dem Schuldner zufolge des gegenwärtigen Gesetzes bewilligten Abzug getroffen werden, sei es, weil sie weder auf einem Grund- oder Hausbesitze, noch auf einer steuerpflichtigen Unternehmung haften, oder weil dem Schuldner selbst die Befreiung von der Steuer zukommt, hat der zum Bezuge Berechtigte durch ein Bekenntniß anzugeben, in welchem aufzuführen sind:

1. die Kapitale, von denen das Einkommen bezogen wird;

2. der Zinsfuß, nach welchem solche verzinst werden;

3. der Name und Wohnort der Schuldner.

§. 14.

4. Bekräftigung der Bekenntnisse.

Die Bekenntnisse sind von dem Steuerpflichtigen mit der Bekräftigung, daß die darin enthaltenen Angaben von ihm an Eidesstatt und unter der Treue eines redlichen Staatsbürgers nach bestem Wissen und Gewissen dargestellt worden seien, auszufertigen.

§. 15.

5. Kommissionen zur Bemessung der Einkommensteuer.

Zur Uebernahme, Prüfung und Richtigstellung der Bekenntnisse über die Einkommensteuer, dann Festsetzung der Steuergebühr, werden nach Verhältniß des Bedarfes Kommissionen aufgestellt, über deren Standorte, Umfang des Amtsbereiches und

trzeby komisyje, o których siedlisku, rozległości okręgu urzędowania i składzie, osobne ogłoszenia dokładniejszéj udzielą wiadomości.

§. 16.

6. Składanie zeznań.

a) U kogo mają być składane.

Zeznania składać się będzie u téj komisyi, w któréj okręgu urzędowania leży siedlisko podatkującego, jeżeli osobném ogłoszeniem nie wyznaczy się dla większéj dogodności podatkujących do przyjmowania zeznań będącego w miejscu albo jego pobliskości urzędu poborowego.

§. 17.

b) Kto do tego jest obowiązany.

Do składania zeznań są tylko ci obowiązani, którzy mają dochód, podpadający wymiarowi podatku od dochodu na podstawie zeznań. Oświadczenia przeczącego, iż ktoś nie ma wcale dochodu, podpadającego podatkowi od dochodu, nie składa się tylko na wyraźne wezwanie władzy.

§. 18.

c) O ile członkowie towarzystwa zarobkowego są do tego obowiązani.

Każde towarzystwo handlowe lub przemysłowe, trudniące się jakim sprawunkiem dla spólnego zarobku, uważać należy za osobnego podatkującego, które też powinno za siebie złożyć zeznanie z dochodu z tego przedsiębierstwa. Spólnicy z osobna są o tyle tylko obowiązani do osobnego zeznawania dochodu, o ile pobierają go z innych źródeł, aniżeli z owego wspólnego przedsiębierstwa, i o ile ten dochód z właściwości swojéj podlega powinności zeznawania.

§. 19.

7. Wymiar podatku.

a) Stosunek do wielkości dochodu.

Podatek od dochodu pierwszéj i trzeciéj klasy wymierza się po pięć od sta, to jest: po 3 kr. od każdego złotego reńskiego. Od dochodu drugiéj klasy należytość podatkowa od kwot przenoszących sześćset złotych reńskich do tysiąca złotych reńskich włącznie, ma wynosić jeden odsetek (procent), dalej od każdego tysiąca kwotę, podnoszącą się o jeden odsetek, tak, że podatek od płacy trzech tysięcy złotych reńskich wymierza się od pierwszego tysiąca na jeden procent, od drugiego na dwa, a od trzeciego na trzy procentu i t. d., jednakże ten wymiar nie powinien od kwót, przechodzących 9000 złr., przewyższać dziesięciu od sta.

§. 20.

b) Osobne postanowienia o dochodzie pierwszéj klasy.

Od dochodu pierwszéj klasy nie wymierza się nigdy podatku w mniejszéj ilości, jak téj, którą dotychczas płacono jako podatek zarobkowy z doliczeniem

Zusammensetzung besondere Bekanntmachungen das Nähere zur öffentlichen Kenntniß bringen werden.

§. 16.

6. Einbringung der Bekenntnisse.

a) Bei wem dieselben zu überreichen sind.

Die Bekenntnisse werden bei derjenigen dieser Kommissionen, in deren Amtsbereich der Wohnsitz des Steuerpflichtigen gelegen ist, überreicht, sofern nicht durch eine besondere Bekanntmachung wegen größerer Bequemlichkeit der Steuerpflichtigen zur Uebernahme der Bekenntnisse ein in dem Orte oder dessen Nähe bestehendes Steueramt bezeichnet wird.

§. 17.

b) Wer dazu verpflichtet ist.

Zur Einbringung eines Bekenntnißes sind nur diejenigen verpflichtet, welche ein der Bemessung der Einkommensteuer auf der Grundlage von Bekenntnissen unterliegendes Einkommen beziehen. Die verneinende Erklärung, daß nämlich Jemand kein der Einkommensteuer unterworfenes Einkommen besitze, ist nur über die ausdrückliche Aufforderung der Behörde zu überreichen.

§. 18.

c) In wiefern die Glieder einer Erwerbsgesellschaft.

Jede Handels- oder andere Erwerbsgesellschaft, welche ein Geschäft zum gemeinschaftlichen Erwerbe betreibt, ist als ein eigener Steuerpflichtiger zu behandeln, und hat für sich über das Einkommen von diesem Geschäfte das Bekenntniß einzubringen. Die einzelnen Gesellschafter sind nur in sofern zur getrennten Einbekennung ihres Einkommens verbunden, als sie solches aus andern Quellen, als jenem gemeinschaftlichen Geschäfte beziehen, und dieses Einkommen seiner Beschaffenheit nach der Verbindlichkeit zur Fatirung unterliegt.

§. 19.

7. Steuerausmaß.

a) Verhältniß zur Größe des Einkommens.

Die Steuer wird von dem Einkommen der ersten und dritten Klasse mit Fünf von Hundert, das ist: mit 3 Kreuzer von jedem Gulden desselben bemessen. Von dem Einkommen der zweiten Klasse hat die Steuergebühr bei Beträgen über Sechshundert Gulden bis einschließig Tausend Gulden jährlich Ein Prozent, dann von je Tausend Gulden einen um Ein Prozent steigenden Betrag auszumachen, dergestalt, daß die Steuergebühr von einem Gehalte von Dreitausend Gulden für das erste Tausend mit Einem, für das zweite mit Zwei, und für das dritte mit Drei Prozent u. s. f. bemessen wird, jedoch hat dieses Ausmaß von den Beträgen, die 9000 fl. überschreiten, Zehn von Hundert nicht zu übersteigen.

§. 20.

b) Besondere Bestimmungen für das Einkommen der ersten Klasse.

Von dem Einkommen der ersten Klasse ist die Steuer nie mit einem mindern Betrage zu bemessen, als an der Erwerbsteuer mit Zuschlag eines Drittheiles der bishe-

jednéj trzeciéj dotychczasowéj należytości. Podatek zarobkowy wlicza się w podatek od dochodu, a ten ostatni zapisuje i pobiéra się oddzielnie tylko w téj ilości, o jakę przewyższa przepisany dotychczas podatek zarobkowy. Podobnież odtrąca się od podatku od dochodu z kopalń danina górnicza, i tylko przewyżkę pobiéra się osobno jako podatek od dochodu.

§. 21.

c) Zejście się podatku od dochodu z opłatą taksy.

Jeżeli jaki dochód, należący do drugiéj klasy, podpada na rok administracyjny 1850 odtrąceniu jakiéj taksy od uzyskania służby lub prebendy, to podatek od dochodu pobrany być powinien tylko w ilości takiéj, o jakę tenże przewyższa kwoty taksowe, w ciągu wymienionego roku uiścić się mające.

§. 22.

8. Kto wymierza podatek.

a) Od stałych płac drugiéj klasy.

Podatek od objętych drugą klasą płac stałych wymierzają kasy, albo też obowiązani do płacenia tychże dochodów, mający obowiązek wypłacania tychże płac uprawnionym do pobiérania onych, odtrącając go zaraz przy wypłacie należących się w ciągu roku od dnia 1. Listopada 1849 do dnia 31. Października 1850 kwot w stosunku tychże kwot. Odtrącone tym sposobem w ciągu każdego miesiąca kwoty, mają być w 8 dni po upływie jego przesłane kasie, upoważnionéj do odbierania podatku.

§. 23.

b) Od długów przedsiębierstw przemysłowych.

Właściciel przedsiębierstwa handlowego lub przemysłowego ma prawo odtrącić przy wypłacie prowizyi podatek od prowizyi, opłacanéj od kapitałów, na przedsiębierstwie ciążących, a to w ilości 5 od sta, czyli 3 kr. od złotego reńskiego, i żądać, ażeby wierzyciel z odtrąconéj w ten sposób kwoty zakwitował go jako z odebranéj zapłaty.

Co do długów niehypotekowanych przedsiębiercy przemysłowego przypuszcza się, że są długami jego przedsiębierstwa, jeżeli z pochodzenia onych lub innych okoliczności nie okaże się przeciwny stan rzeczy.

§. 24.

c) Od innych rodzajów dochodu.

aa) Komisyje.

Od innych, aniżeli wymienionych w §§. 22. i 23. podatków, wymierzają podatek wyznaczone do tego komisyje (§. 15.) na podstawie złożonych zeznań po rozpoznaniu ich, oznajmiając podatkującemu ilość płacić się mającego podatku osobnym arkuszem podatkowym.

rigen Gebühr entfällt. Die Erwerbsteuer wird in die Einkommensteuer eingerechnet, und die letztere nur mit demjenigen Betrage, um den sie höher ist, als die bisher vorgeschriebene Erwerbsteuer, abgesondert vorgeschrieben und eingehoben. Deßgleichen wird der Betrag der Bergfrohne an der Einkommensteuer für den Bergwerks-Ertrag in Abzug gebracht, und nur der Mehrbetrag als Einkommensteuer besonders eingehoben.

§. 21.

c) Zusammentreffen der Einkommensteuer mit einer Taxentrichtung.

Unterliegt ein in der zweiten Klasse begriffener stehender Bezug für das Verwaltungsjahr 1850 dem Abzuge einer Dienst- oder Pfründenverleihungstaxe, so ist die Einkommensteuer nur mit dem Betrage einzufordern, um welchen dieselbe die im Laufe des erwähnten Jahres fälligen Taxbeträge übersteigt.

§. 22.

8. Von wem die Steuerbemessung vorgenommen wird.

a) Von den bestehenden Bezügen der zweiten Klasse.

Die Steuergebühr von den in der zweiten Klasse begriffenen stehenden Bezügen wird von den Kassen oder den zur Entrichtung dieser Bezüge Verpflichteten, denen die Auszahlung dieser Bezüge an die zum Genuße Berechtigten obliegt, bemessen, und gleich unmittelbar bei der Auszahlung der für das am 1. November 1849 beginnende und am 31. Oktober 1850 endigende Verwaltungsjahr fälligen Beträge nach Verhältniß der Letzteren abgezogen. Die auf diese Art im Laufe eines jeden Monates abgezogenen Beträge sind binnen 8 Tagen nach dem Schluße desselben an die zur Empfangnahme der Steuer angewiesene Kasse abzuführen.

§. 23.

b) Von Schulden der Gewerbsunternehmungen.

Die Steuer von den Zinsen der Kapitalsschulden einer Handels- oder andern Gewerbsunternehmung ist der Eigenthümer der letztern berechtigt, mit 5 von 100 oder 3 kr. von Einem Gulden bei der Auszahlung der Zinsen in Abzug zu bringen, und zu fordern, daß der auf diese Art abgezogene Betrag als geleistete Zahlung von dem Gläubiger quittirt werde.

Rücksichtlich der nicht hypothezirten Kapitalsschulden eines Gewerbetreibenden wird, wenn nicht aus dem Ursprunge derselben oder andern Umständen das Gegentheil hervorgeht, vermuthet, daß solche eine Schuld seiner Handels- oder Gewerbsunternehmung seien.

§. 24.

c) Von anderen Arten Einkommen.

aa) Durch die Kommissionen.

Von andern, als den oben in den §§. 22, 23 aufgeführten Arten des steuerbaren Einkommens wird die Steuergebühr von der hierzu bestellten Kommission (§. 15) auf der Grundlage der eingebrachten Bekenntnisse, nach vorhergegangener Prüfung derselben bemessen, und der Betrag der Steuergebühr dem Steuerpflichtigen durch einen eigenen Steuerbogen bekannt gemacht.

§. 25.

bb) Rozpoznawanie zeznań.

Komisyja, u któréj złożono zeznanie (§. 16.), rozpoznaje takowe co do należytéj formy i jego treści. Do tego rozpoznawania wybiera się oprócz jednego członka urzędu gminy, dwóch bezstronnych dobrze obeznanych mężów zaufania, których przełożony gminy do téj czynności wyznaczy, z gminy, w któréj podatkujący mieszka, albo gdy idzie o przedsiębierstwo przemysłowe, z miejsca, gdzie takowe ma swoję siedzibę. W téj czynności należy zwracać uwagę na to, czy podatkujący zeznał wszystkie źródła swojego dochodu, do których zeznania był obowiązany, i czy zeznaną ilość uważać można za odpowiednią zachodzącym stosunkom. Uchybienia w formie albo niedokładności zeznań prostuje i uzupełnia komisyja najkrótszym sposobem, zapytując zeznającego. Powinna też jak najspiesznéj przeprowadzić sprawdzenie co do wątpliwości zachodzących we względzie rzeczywistości zeznanéj kwoty, i podatkującego w celu otrzymania objaśnień wysłuchać. Jeżeli zeznanie tyczy się przedsiębierstwa przemysłowego, mającego siedzibę w powiecie innéj komisyi, to komisyja rozpoznawająca udzieli części zeznania, tyczącéj się tego przedsiębierstwa owéj władzy, która rozpoznanie przeprowadzi takim samym sposobem i wypadek jego odeszle na powrót pierwszéj komisyi.

§. 26.

cc) Ustanowienie i oznajmienie ilości podatku.

Po rozpoznaniu zeznań i przeprowadzeniu rozpraw i badań, potrzebnych do zupełnego wyrachowania podatku, oznaczy komisyja jego ilość i oznajmi ją podatkującemu.

§. 27.

9. Powszechna powinność przy obradach nad wymiarem podatku.

Każdy jest obowiązany dać władzy według jéj zażądania ustnie lub pisemnie potrzebne objaśnienie względem stosunków istotnych, na których zasadza się dochodzenie ilości dochodu, a o ile chodzi o podanie faktów do sprostowania zeznania innego podatkującego, zastosować się do przepisów o świadczeniu w sprawach publicznych.

§. 28.

10. Rekurs przeciwko wymiarowi podatku.

a) Założenie i rozstrzygnienie takowego.

Przeciw postanowieniu komisyi względem obowiązku płacenia podatku i jego wymiaru, można założyć rekurs do rządcy kraju koronnego w ciągu 14 dni po oznajmieniu postanowienia. Przy rządcy i pod jego wodzą ustanowi się do rozstrzygania rekursów komisyję krajową. Rekurs podaje się dla dalszego przesłania

§. 25.

bb) Prüfung der Bekenntnisse.

Die Kommission, an welche das Bekenntniß gelangte (§. 16), hat dasselbe in Absicht auf Regelmäßigkeit der Form und dessen Inhalt zu prüfen. Zu dieser Prüfung werden nebst einem Gliede des Gemeindevorstandes zwei unbefangene wohlunterrichtete Vertrauensmänner, die der Gemeindevorstand für dieses Geschäft bezeichnet, aus der Gemeinde des Wohnortes des Steuerpflichtigen, oder sofern es sich um eine Gewerbsunternehmung handelt, des Standortes derselben beigezogen. Es ist dabei die Aufmerksamkeit darauf zu richten, ob der Steuerpflichtige über alle Einkommenszweige, von denen er das Einkommen einzubekennen verpflichtet ist, das Bekenntniß eingebracht habe, und ob der einbekannte Betrag den bestehenden Verhältnissen angemessen zu betrachten sei. Mängel in der Form oder Unvollständigkeiten der Bekenntnisse hat die Kommission durch Vernehmung des Fatenten im kürzesten Wege verbessern und ergänzen zu lassen. Auch sind die erforderlichen Erhebungen über die Bedenken, die sich gegen die Richtigkeit des angegebenen Betrages ergeben, schleunigst zu pflegen, und es ist der Steuerpflichtige wegen Ertheilung der erforderlichen Aufklärungen zu vernehmen. Umfaßt das Bekenntniß eine in dem Bezirke einer andern Kommission bestehende Gewerbsunternehmung, so ist der sich auf dieselbe beziehende Theil des Bekenntnißes jener Behörde mitzutheilen, welche die Prüfung in gleicher Weise vorzunehmen und das Ergebniß an die erstere Kommission zurückzuleiten hat.

§. 26.

cc) Festsetzung und Bekanntmachung der Steuergebühr.

Nachdem die Prüfung der Bekenntnisse vollzogen und die zur vollständigen Richtigstellung der Gebühr erforderlichen Erörterungen und Vernehmungen gepflogen worden, hat die Kommission den gebührenden Steuerbetrag festzusetzen, und dem Steuerpflichtigen bekannt zu machen.

§. 27.

9. Allgemeine Verbindlichkeit bei den Verhandlungen über die Steuerbemessung.

Jedermann ist verpflichtet, über die thatsächlichen Verhältnisse, auf denen die Ausmittlung des Einkommens beruht, der Behörde die geforderten Aufklärungen mündlich oder schriftlich, wie es die Behörde verlangt, zu ertheilen, und so weit es sich um die Angabe von Thatsachen zur Richtigstellung des Bekenntnißes eines andern Steuerpflichtigen handelt, sich nach denjenigen Bestimmungen zu benehmen, welche für die Ertheilung der Zeugenschaft in öffentlichen Angelegenheiten vorgeschrieben sind.

§. 28.

10. Rekurs gegen die Bestimmung der Gebühr.

a) Einbringung und Entscheidung desselben.

Gegen die Entscheidung der Kommission über die Steuerpflicht und das Ausmaß der Gebühr kann der Rekurs an den Statthalter in dem Kronlande binnen 14 Tagen nach der Bekanntmachung der Entscheidung eingebracht werden. Bei dem Statthalter wird unter dessen Oberleitung und Aufsicht zur Entscheidung dieser Rekurse eine Landes-Kommission bestellt. Der Rekurs ist bei der Behörde, durch welche die

do władzy, za pośrednictwem której nastąpiło oznajmienie. Od wyroku komisyi krajowéj odwołać się już nie można.

§. 29.

b) Skutek przed jego rozstrzygnieniem.

Rekurs przeciwko postanowieniu względem obowiązku płacenia podatku, albo jego wymiarowi, nie ma mocy powstrzymania środków do pobrania go.

§. 30.

III. Opłata podatków.

1. Terminy płacenia.

Podatek od dochodu, o ile nie bywa pobierany za pomocą odtrącania od prowizyi ciągłéj albo innych płac, płaci się z końcem każdego ćwierćrocza.

§. 31.

2. Pobór podatku.

Pobór podatku od dochodu odbywa się sposobem, przepisanym dla poboru podatków stałych, przez ustanowione do tego władze, i za pomocą środków, dozwolonych do wybierania podatków stałych.

§. 32.

IV. Przekroczenie prawa.

1. Zaniedbaniem wypełnienia wezwania, wydanego do podatkującego.

Kto wezwaniu do złożenia zeznania albo innych dowodów w ciągu wyznaczonego mu do tego czasu zadość nie uczyni, tego może władza przynaglić do tego stosownemi karami pieniężnemi.

§. 33.

2. Inne.

Kto w zeznaniach, przepisanych udowodnieniach albo oznajmieniach zamilczy dochód podatkowi podpadający, albo przez to, że nakazane niniejszą ustawą tymczasową zeznanie albo doniesienie w należytym czasie podać zaniedbał, siebie albo kogo innego usiłuje uchylić od opłaty nakazanego podatku, albo w zeznaniu lub doniesieniu okoliczności, ważne dla wymiaru podatku, tak nieprawdziwie podaje, że tym sposobem albo przepadłby zupełnie podatek, albo że wymiar takowego wypadłby w mniejszéj ilości, aniżeliby według przepisu wypaść powinien, ma być zmuszony do złożenia trzy razy tyle, ile wynosi kwota, o jakę podatek uszczerbiono, albo na uszczerbek narażono, a to sposobem przepisanym do ustanowienia i pobrania podatku.

§. 34.

V. Postanowienia na zakończenie.

1. Zniesienie dotychczasowego upodatkowania niektórych dochodów.

Zaprowadzone w skutek rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 18. Czerwca 1848 osobne obłożenie podatkiem niektórych płac urzędników, pensyjonowanych oficerów i ich krewnych, tudzież prebend, towarzystw klasztornych i zakonów

Bekanntmachung der Entscheidung erfolgt ist, zur weiteren Einbeförderung zu überreichen. Gegen die Entscheidung der Landes=Kommission findet eine weitere Berufung nicht Statt.

§. 29.

b) Wirkung vor dessen Entscheidung.

Der Rekurs gegen die Entscheidungen über die Steuerpflicht oder das Ausmaß der Gebühr hat keine einhaltende Kraft, rücksichtlich der Maßregeln zur Einbringung der Steuer.

§. 30.

III. Steuer-Entrichtung.

1. Zeiträume der Zahlung.

Die Einkommensteuer ist, soweit dieselbe nicht durch den Abzug von den laufenden Zinsen oder anderen Bezügen eingebracht wird, mit dem Schluße eines jeden Vierteljahres zu bezahlen.

§. 31.

2. Einbringung der Gebühr.

Die Einbringung der Einkommensteuer erfolgt auf dem für die Einbringung der direkten Steuern vorgeschriebenen Wege, durch die für dieselbe bestellten Behörden, und mittelst der für die Einbringung der direkten Steuern gesetzlich gestatteten Mittel.

§. 32.

IV. Uebertretungen des Gesetzes.

1. Durch unterlassene Erfüllung der an den Steuerpflichtigen ergangenen Aufforderungen.

Wer der Aufforderung zur Einbringung des Bekenntnißes oder anderer Nachweisungen binnen der ihm dazu eingeräumten Frist nicht entspricht, kann von den Behörden hiezu durch angemessene Geldstrafen verhalten werden.

§. 33.

2. Andere.

Wer in den Bekenntnissen den vorgeschriebenen Nachweisungen oder Anzeigen ein der Steuer unterliegendes Einkommen verschweigt, oder dadurch, daß er die mit dem gegenwärtigen provisorischen Gesetze angeordnete Fassion oder Anzeige zur gehörigen Zeit zu überreichen unterläßt, sich oder einen Andern der angeordneten Steuer zu entziehen sucht, oder in der Fassion oder Anzeige Umstände, welche für die Steuerbemessung erheblich sind, in der Art unrichtig angibt, daß dadurch die Steuer gänzlich umgangen, oder mit einem mindern als dem vorschriftmäßigen Betrage bemessen würde, ist zu dem Erlage des dreifachen von demjenigen Betrage, um den die Steuergebühr verkürzt, oder der Gefahr der Verkürzung ausgesetzt wurde, auf dem für die Festsetzung und Einbringung der Steuer vorgeschriebenen Wege zu verhalten.

§. 34.

V. Schlußbestimmungen.

1. Aufhebung der bisherigen Besteuerung einiger Bezüge.

Die zufolge des Ministerial=Erlaßes vom 18. Juni 1848 eingeführte besondere Besteuerung einiger Bezüge der Beamten, pensionirten Offiziere und ihrer Angehörigen, dann der Pfründen, Klostergemeinden und geistlichen Orden hat mit 1. November 1849

duchownych ustaje od dnia 1. Listopada. Przeciwnie postanowienie względem wymiaru dyjurn i kwoty, jakiéj wypłata pensyj przechodzić nie powinna, pozostają w swéj mocy.

§. 35.

2. Polecenie wykonania.

Nasi ministrowie spraw wewnętrznych i skarbu otrzymali polecenie wykonania niniejszych postanowień.

Dano w Naszém cesarskiém główném i stołeczném mieście Wiédniu dnia 29. Października w roku tysiącznym ośmsetnym czterdziestym dziewiątym, a panowania Naszego pierwszym.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. Kraus. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

54.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 7. Listopada 1849,

do jenerała broni barona Hajnau, tudzież do wszystkich krajowych komend wojskowych i do gubernatora twierdzy Moguncyi, oraz do innych władz ministerstwu wojny bezpośrednio podwładnych, wydane,

obwieszczające postanowienie przez Najjaśniejszego Cesarza JMci zatwierdzone, że adjunkci magazynów żywności wojskowéj z 10tej do 9tej klasy dyjet ze stopniem najmłodszego adjunkta komisaryjatu wojennego, wcielonymi zostali.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu Część VI., nr. 22, wydaną dnia 5. Grudnia 1849.

55.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 7. Listopada 1849,

do wszystkich kameralnych administracyj okręgowych (z wyjątkiem Rzeszowa, Brzeżan, Brodów i Tarnopola), oraz do podwładnych kameralnych Urzędów gospodarczych. i Urzędów nadleśniczych wydane,

względem postępowania z przysięgłymi praktykantami leśniczowskimi gdy są użyci jako adjunkci urzędu nadleśniczowskiego, lub zastępują miejsce leśniczego rewiru.

Wysokie ministeryjum rolnictwa i górnictwa wskazało dekretem z dnia 4. Października r. b. za l. 8850/441 S. I., co do postępowania z praktykantami leśniczowskimi przysięgłymi w razie użycia ich za adjunktów urzędu nadleśniczowskiego, orzekło jak następuje: Nie stoi nic na przeszkodzie, aby urzędom

aufzuhören. Dagegen bleibt die Bestimmung über das Ausmaß der Diäten und über den Betrag, den die Erbfolglassung der Pensionen nicht zu überschreiten hat, einstweilen aufrecht.

§. 35.

2. Anordnung der Vollziehung.

Unsere Minister des Innern und der Finanzen sind mit der Vollziehung dieser Bestimmungen beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am neun und zwanzigsten Oktober im Eintausend achthundert neun und vierzigsten, Unserer Reiche im Ersten Jahre.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Krauß. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

54.

Erlaß des Kriegsministeriums vom 7. November 1849,

an den Herrn Feldzeugmeister Baron Haynau, dann an sämmtliche Landes-Militär-Kommanden und das Festungsgouvernement von Mainz und die übrigen dem Kriegsministerium unmittelbar unterstehenden Behörden,

womit die in Folge allerhöchster Genehmigung Sr. Majestät des Kaisers verfügte Einreihung der Militär-Verpflegsadjunkten aus der 10. in die 9. Diätenklasse, mit dem Range des jüngsten Feldkriegs-Kommissariats-Adjunkten kundgemacht wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VI. Stück, Nr. 22, ausgegeben am 5. Dezember 1849.

55.

Erlaß der vereinten k. k. Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 7. November 1849,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen (mit Ausnahme jener in Rzeszow, Brzeżan, Brody und Tarnopol) und die unterstehenden Kameral-Wirthschafs- und Oberforstämter,

über die Behandlung der beeideten Forstpraktikanten bei ihrer Verwendung als Oberforstamts-Adjunkten, und bei Versehung von Revierförstersstellen.

Das hohe Ministerium für Landeskultur und Bergwesen hat mit Dekret vom 4. Oktober l. J. Z. 8850/441 S. I. rücksichtlich der Behandlung der beeideten Forstpraktikanten bei ihrer Verwendung als Oberforstamts-Adjunkten wörtlich bedeutet: Es unterliegt keinem Anstande, den galizischen und Bukowinaer Oberforstämtern zu gestatten,

nadleśniczowskim w Galicyi i na Bukowinie dozwolić używania przysięgłych praktykantów leśnictwa za adjunktów Urzędu nad-leśniczowskiego i to z prawem piérwszeństwa, oraz wyznaczenia im systemizowanego aversum 100 złr. m. k.

Rozumi się wreście samo przez się, że przy takiém użyciu przysięgłego już praktykanta leśnictwa o przyjęciu go na adjunkta podług przepisów normalnych dla adjunktów urzędów nadleśniczych, a tém samém i o utracie charakteru praktykanta przysięgłego, przez użycie go, jako Adjunkta, żadnéj nie może być mowy.

Każdy jednak Urząd nad-leśniczy winien wnieść żądanie do Administracyi dochodów skarbowych o pozwolenie użycia praktykanta leśnictwa za adjunkta urzędu nadleśniczego. Rozporządzenie to nie pociąga wszakże za sobą następności, aby praktykanci zastępujący posadę leśniczego rewiru, mieli prawo domagać się poboru całéj dyjurny. W takim razie, należy im raczéj wyznaczyć wynagrodzenie przypadające leśniczemu rewiru 2giej klasy jako należytość substytucyjną.

56.

Objaśnienie ministeryjalne ministra spraw zagranicznych z dnia 8. Listopada 1849,

co do postanowień objętych umową między rządami austryjackim i rosyjskim zawartą, względem odséłania na powrót Izraelitów z jednego państwa do drugiego bez pozwolenia przechodzących zawartą.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu część VI., n. 23, wydaną dnia 5. Grudnia 1849.

57.

S p i s

przywilejów wyłącznych, przez ministerstwo handlu pod dniem 8. Listopada 1849 nadanych.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu, część VIII., n. 57, wydaną dnia 24. Grudnia 1849.

58.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 9. Listopada 1849,

do wszystkich urzędów obwodowych, konsystorzów wszelkich obrządków i do magistratu lwowskiego wydane,

według którego pieniądze, należące do funduszów politycznych, zakładów publicznych, zakonów duchownych, prebend i t. d., a nie-

beeidete Forstpraktikanten und zwar sogar vorzugsweise als Oberforstamts-Adjunkten zu verwenden, und ihnen das sistemisirte Aversum jährlich 100 fl. K. M. zuzuweisen.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß bei einer so gearteten Verwendung eines bereits beeideten Forstpraktikanten von einer Aufnahme desselben als Adjunkt nach den für die Oberforstamts-Adjunkten bestehenden Normativen, folglich auch von dem Verluste der Eigenschaft als beeideter Praktikant durch die Verwendung als Adjunkt, keine Rede sein könne.

Uebrigens wird jedes Oberforstamt die Bewilligung zur Verwendung eines Forstpraktikanten als Oberforstamts-Adjunkt bei der Kameral-Gefällen-Verwaltung anzusuchen haben. Aus der vorstehenden Entscheidung folgt jedoch keineswegs, daß Praktikanten bei Versehung von Revierförstersstellen den Bezug des vollen Diurnums anzusprechen haben. Denselben sind vielmehr in derlei Fällen die Genüsse der Revierförster zweiter Klasse als Substituzions-Gebühr anzuweisen.

56.

Ministerial-Erklärung des Ministers der auswärtigen Angelegenheiten vom 8. November 1849,

über die durch Uebereinkommen zwischen den Regierungen von Oesterreich und Rußland wegen der Zurücksendung der Israeliten, welche aus dem Gebiete des einen Kaiserreiches in das Gebiet des anderen unbefugter Weise getreten sind, festgesetzten Bestimmungen.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VI. Stück, Nr. 23, ausgegeben am 5. Dezember 1849.

57.

Verzeichniß

der von dem Ministerium des Handels am 8. November 1849, verliehenen ausschließenden Privilegien.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VIII. Stück, Nr. 35, ausgegeben am 24. Dezember 1849.

58.

Erlaß des Landesguberniums vom 9. November 1849,

an sämmtliche Kreisämter, Konsistorien aller Rittus und den Lemberger Magistrat,

wornach die den politischen Fonden, öffentlichen Anstalten, geistlichen Orden, Pfründen u. dgl. angehörenden Gelder, welche gegen eine höhere Verzinsung nicht

mogące być umieszczonemi na wyższej prowizyi. mają być przesłane do kasy funduszu umarzania długów na zakupienie $4\frac{1}{2}\%$ zapisów długu stanu.

Rada ministrów poleciła, aby pewną ilość $4\frac{1}{2}$ procentowej pożyczki zachowano dla funduszów politycznych i zakładów publicznych.

Udzielając wiadomość o osnowie niniejszego polecenia stosownie do postanowienia wys. ministerstwa skarbu z dnia 31. Października t. r. do l. 10820, z odniesieniem się do okólnika z dnia 21. Września t. r. do l. 11550 w następstwie tego nakazuje się, aby pieniądze, należące do funduszów i zakładów, zakonów duchownych, prebend i t. d. do umieszczenia na procent przeznaczone, dla których nie można znaleźć miejsca na korzystniejszą prowizyję, przesełeno, do kasy funduszu umarzania długów, mającej polecenie wydawania funduszom i zakładom za wpływające kwoty $4\frac{1}{2}$ procentowych zapisów długu stanu w wartości imiennej.

59.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 10. Listopada 1849,

do konsystorza uniwersytetu w Wiedniu, do akademickiego senatu uniwersytetów w Pradze, Gradcu, we Lwowie, Krakowie, Ołomuńcu, Insbruku, wydane,

stanowiące, że ci, którzy do końca roku szkolnego 1849 czterolecie prawnicze ukończyli, w celu przypuszczenia ich do pierwszego egzaminu ścisłego na stopień doktora prawa, jeszcze w ciągu roku szkolnego 1850 przypuszczeni być mają do egzaminów prywatnych z dziejów powszechnych i dziejów państwa austryjackiego.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu zeszyt V., nr. 20, wydany dnia 29. Listopada 1849.

60.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 10. Listopada 1849,

do wszystkich urzędów obwodowych,

względem zakładania okopisk (cmentarzów żydowskich) po wsiach, gdzie się znajduje znaczniejsza ludność żydowska, oraz względem pogrzebu zwłok żydowskich w ogólności, a w szczególności w tych wsiach, gdzie nie ma okopisk.

W celu zapobieżenia zawczesnemu grzebaniu zwłok umarłych żydów, niemniej w celu ochrony powszechnego stanu zdrowia, jako też usunięcia niestosowności wynikającej ztąd, że żydzi galicyjscy, na wsi zamieszkali, gdzie nie ma okopiska, swoich umarłych bez trumny w każdej porze roku, a nawet bez różnicy, czy umarły zakończył życie na chorobę zaraźliwą, czy też niezaraźliwą, na okopiska w miasteczkach lub miastach, częstokroć o milę odległe i przez kilka

angelegt werden können, zum Ankaufe $4\frac{1}{2}$ % Staatsschuldverschreibungen an die Tilgungsfondskasse einzusenden seien.

Der Ministerrath hat die Verfügung getroffen, daß ein Betrag des $4\frac{1}{2}$ % Anlehens zur Betheilung für politische Fonde und öffentliche Anstalten vorbehalten werde.

Diese Verfügung wird zu Folge h. Finanz-Ministerialdekretes vom 31. Oktober d. J. Z. 10.820 und mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 21. September d. J. Z. 11.550 mit dem Auftrage zur Kenntniß gebracht, dafür Sorge zu tragen, daß die solchen Fonden und Anstalten, geistlichen Orden, Pfründen u. dgl. gehörigen, zur Anlegung geeigneten Gelder, für welche keine andere, eine höhere Verzinsung abwerfende Anlegung gefunden wird, an die Tilgungsfondskasse eingeschickt werden, welche angewiesen ist, für die eingehenden Beträge $4\frac{1}{2}$ % Staatsschuldverschreibungen in ihrem Emissionswerthe an die Fonde und Anstalten zu übermitteln.

59.

Erlaß des Ministers des Kultus und öffentlichen Unterrichts vom 10. November 1849,

an das Konsistorium der Universität in Wien, an den akademischen Senat der Universität Prag, Gratz, Lemberg, Krakau, Olmütz, Innsbruck,

wodurch bestimmt wird, daß diejenigen, welche bis zum Schluße des Studienjahres 1849 ihr quadriennium juridicum absolvirt haben, zum Behufe der Zulassung zum ersten Rigorosum für die juridische Doktorswürde, auch noch während der Dauer des Studienjahres 1850 zu Privat-Prüfungen über die allgemeine Welt- und österreichische Staatengeschichte zuzulassen seien.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, V. Stück, Nr. 20, ausgegeben am 29. November 1849.

60.

Erlaß des Landesguberniums vom 10. November 1849,

an sämmtliche Kreisämter,

wegen Errichtung eigener jüdischen Leichenhöfe in Ortschaften, wo bedeutendere Judenansiedlungen bestehen, und über die Beerdigungsart jüdischer Leichen überhaupt, und insbesondere in jenen Orten, wo keine eigenen Leichenhöfe vorhanden sind.

Im Zwecke der Entgegenwirkung dem frühzeitigen Beerdigen der Judenleichen, einer besseren Wahrung des allgemeinen Gesundheitszustandes und der Beseitigung des Uebelstandes, daß die galizischen Juden auf dem Lande, wo noch keine jüdische Begräbnißstätte besteht, ihre Todten ohne Sarg und Leichenwagen zu jeder Jahreszeit, ja ohne Unterschied ob der Todte an einer kontagiösen, oder nicht kontagiösen Krankheit gestorben ist, auf die in Märkten oder Städten bestehenden, oft Meilen weit ent-

wsi prowadzić zwykli, co do rozszerzenia zarazy najbardziej się przyczynia, Rząd krajowy niniejszem rozporządza, aby o ile to być może, jak najprędzej we wszystkich wsiach, gdzie już znaczniejsza ludność żydowska osiadła, pozakładano osobne okopiska, i tam grzebano po upływie prawem określonego czasu zwłoki żydów zmarłych.

Aż do czasu założenia przeznaczonych do grzebania zmarłych żydów okopisk, oraz w wypadkach, gdzie nie zachodzi potrzeba urządzenia takowych w miejscu, należy zaraz rozporządzić i ściśle na to nastawać, aby zwłoki żydów zmarłych na wsi na chorobę niezaraźliwą, przewożono przynajmniéj w trumnach dobrze zamkniętych na przeznaczonym do tego wozie dopiero po upływie prawem wynaczonego czasu na najbliższe okopisko w miasteczku lub mieście, żydów zaś zmarłych na chorobę zaraźliwą, aby zawsze chowano tylko we wsi, wprawdzie nie na cmętarzu chrześcijańskim, jednakże w miejscu przyzwoitém, oddaloném od domów i należycie ochronioném.

61.

- Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 12. Listopada 1849,

do wszystkich urzędów obwodowych, do magistratu lwowskiego i do zgromadzenia profesorów wydziału lekarsko-chirurgicznego w uniwersytecie lwowskim wydane,

według którego najwyższy przepis z dnia 3. Października 1843 o przypuszczaniu do ścisłych egzaminów na doktorat chirurgii także w kraju koronnym Krakowie ma wejść w wykonanie, a upoważnienie tych doktorów chirurgii, którzy ten stopień akademiczny osiągnęli, na podstawie statutów uniwersytetu krakowskiego z roku 1833, ma ulegać ograniczeniu.

Wysokie ministerstwo oświecenia publicznego rozporządziło dekretem z dnia 10. p. m. do l. 6894, ażeby najwyższy przepis z dnia 3. Października 1843 *), według którego tylko ci mają być przypuszczeni do ścisłych egzaminów na doktorat chirurgii, którzy już dostąpili stopnia doktora medycyny, ma wejść w wykonanie także w kraju koronnym Krakowa.

Zarazem oznajmiło wysokie ministerstwo, że owych doktorów chirurgii, którzy dostąpili tego stopnia na mocy statutów uniwersytetu krakowskiego z roku 1833, we względzie uzyskanego przezto upoważnienia ograniczyć należy na okręg krakowski, a w razie, gdyby z niego chcieli robić użytek także w innych krajach koronnych monarchii, włożyć na nich obowiązek dopełnienia przepisów w tym względzie w tychże krajach istniejących.

---

*) Obacz część II. zbioru ustaw prowinc. z roku 1843, stron. 448.

legenen jüdischen Leichenhöfe, und durch mehrere Ortschaften zu überführen pflegen, wodurch zur Verbreitung der Landseuchen die meiste Gelegenheit gegeben wird, findet man hiemit anzuordnen, damit wo möglich und ehestens in allen Ortschaften, wo bereits bedeutendere Judenansiedlungen bestehen, eigene jüdische Leichenhöfe errichtet und daselbst die Judenleichen nach Verlauf der gesetzlichen Frist beerdiget werden.

Bis zur Errichtung eigener jüdischen Leichenhöfe aber, oder wo dieß noch nicht angedeutet erscheint, ist sogleich die Verfügung zu treffen, und darauf feste Hand zu halten, daß die Leichen der auf dem Lande an keiner kontagiösen Krankheit verstorbenen Juden, wenigstens in wohlverschlossenen Särgen mit einem gehörigen Leichenwagen, erst nach Ablauf der gesetzlichen Frist auf den nächst gelegenen jüdischen Leichenhof in einem Markte oder einer Stadt überführt, jene Juden dagegen, die an einer kontagiösen Krankheit starben, immer nur im Orte selbst, zwar außer dem christlichen Leichenhofe jedoch an einer anständigen, von den Wohnungen entfernten und gehörig zu verwahrenden Stelle beerdiget werden.

61.

Erlaß des Landesguberniums vom 12. November 1849,

an sämmtliche Kreisämter, den Lemberger Magistrat und den medizinisch-chirurgischen Lehrkörper an der Lemberger Universität,

wornach die allerhöchste Vorschrift vom 3. Oktober 1843, über die Zulassung zu den strengen Prüfungen für das Doktorat der Chirurgie, auch im Kronlande Krakau in Wirksamkeit zu treten habe, und über die weitere Beschränkung der Befugnisse jener Doktoren der Chirurgie, welche diesen akademischen Grad auf Grundlage der Statuten der Universität zu Krakau vom Jahre 1833 erlangt haben.

Das Ministerium des öffentlichen Unterrichts hat mit dem hohen Dekrete vom 10. v. M. Z. 6894 angeordnet, daß die allerhöchste Vorschrift vom 3. Oktober 1843 *), wornach nur Jenen, die sich schon den medizinischen Doktorsgrad erworben haben, die Zulassung zu den strengen Prüfungen für das Doktorat der Chirurgie zu gestatten ist, auch in dem Kronlande Krakau in Wirksamkeit zu treten habe.

Zugleich hat das hohe Ministerium bedeutet, daß jene Doktoren der Chirurgie, welche diesen akademischen Grad auf Grundlage der Statuten der Universität zu Krakau vom Jahre 1833 erlangt haben, mit dem hiedurch erlangten Befugniße auf das Gebiet von Krakau zu beschränken, und für den Fall, daß sie hievon auch in den übrigen Kronländern der Monarchie Gebrauch machen wollten, zu verbinden sind, die in diesen Kronländern dießfalls bestehenden Vorschriften zu erfüllen.

*) Siehe II. Abtheilung der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1843, Seite 448.

62.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 13. Listopada 1849,

do radcy kameralnego i przełożonego kameralnéj Administracyi okręgowej lwowskiej wydane,

o nałożeniu podatku na piwo we Lwowie warzone, albo do Lwowa przywiezione.

Dodatkowo do postanowień o podatku na wypalane płyny spiritusowe i na piwo, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 27. Października 1849, do l. 1949 *), oznajmia się stosownie do rozporządzenia wys. ministerstwa skarbu z dnia 8. b. m. do l. 28027, że wymienionemi postanowieniami nie chciano robić żadnej odmiany w opodatkowaniu wywarzanego we Lwowie albo wprowadzanego tamże piwa, że zatem na przyszłość od wywarzonego na wsi piwa przy wprowadzeniu go do Lwowa należy opłacać podatku konsumcyjnego dziesięć krajcarów od wiadra, a od wywarzonego we Lwowie piwa czterdzieści krajcarów od wiadra niższo-austryjackiego.

O czém należy zaraz uwiadomić przełożony urząd dochodowy i urzędy rogatkowe z tym dodatkiem, że pobor podatku konsumcyjnego od piwa do Lwowa wprowadzanego w ilości 10 kr. od wiadra niższo-austryjackiego ma się zacząć z dniem 15. Listopada 1849.

63.

Rozporządzenie Administracyi dochodów skarbowych z dnia 13. Listopada 1849,

do wszystkich Administracyj okręgowych i do urzędów i organów, powołanych do śledztw przestępstw przepisów dochodowych wydane,

według którego należy zaniechać sprawienia tory do przysięgi izraelitów, sługom zaś izraelickim od obrzędów religijnych i szkolnikom za dostarczenie jej do wymienionego celu za każdą drogę wypłacić należytość 30 kr. w mon. konw.

Stosownie do dekretu wys. ministerstwa skarbu z dnia 10. Października 1849 do l. 25070/2638 należy zaniechać dozwolonego rozporządzeniem ministeryjalnem z dnia 16. Sierpnia 1848 do l. 25536/750 sprawienia tory w celu odbierania od izraelitów przysięgi, pozwala się zaś, aby izraelickim sługom od obrzędów religijnych i szkolnikom za przyniesienie tory, używanej w synagodze do modłów publicznych, w celu odbierania przysięgi od wyznawców wiary izraelskiej w ogólności w ich obecności, bez względu, czy ją się odbiera w postępowaniu karném za przestępstwa dochodowe lub z innych powodów dochodowych, za każde przyjście wypłacano należytość 30 kr. m. k., jednakże wypłata ta pojedyńczo tylko należy się, gdyby kilka przysiąg na raz w tém samém miejscu i tego samego dnia odbierano.

*) Ob. wyżéj Ner 40. w zeszycie II.

62.

Erlaß der vereinten Kameral=Gefällen=Verwaltung vom 13. November 1849,

an den Kameral=Rath und Bezirksvorsteher in Lemberg,

über die Besteuerung des in Lemberg erzeugten oder dahin eingeführten Bieres.

Im Nachhange zu den mit dem Erlaße vom 27. Oktober 1849, Z. 1949 *) bekannt gegebenen Bestimmungen über die Besteuerung der gebrannten geistigen Flüssigkeiten und des Bieres wird in Folge des hohen Finanz=Ministerial=Erlaßes vom 8. d. M. Z. 28.027 bedeutet, daß in der Besteuerung des in Lemberg erzeugten oder dahin eingeführten Bieres durch die erwähnten Bestimmungen keine Aenderung beabsichtigt worden, daher künftig von dem auf dem Lande erzeugten Bier bei dessen Einbringung nach Lemberg die Verzehrungssteuer mit zehn Kreuzern für den Eimer zu entrichten, und das in Lemberg erzeugte Bier mit vierzig Kreuzern für den n. ö. Eimer zu versteuern ist.

Hievon sind das Gefälls=Oberamt und die Linienämter mit dem Beisatze sogleich zu verständigen, daß die Einhebung der Verzehrungssteuer von dem nach Lemberg eingeführten Bier mit 10 kr. für den n. ö. Eimer mit 15. November 1849 in Ausübung zu treten hat.

63.

Erlaß der vereinten Kameral=Gefällen=Verwaltung vom 13. November 1849,

an sämmtliche Kameral=Bezirks=Verwaltungen und die zu Untersuchungen über Gefälls=Uebertretungen berufenen Aemter und Organe,

wornach von der Anschaffung der Torah zur Beeidung der Israeliten abzukommen habe, dagegen den israelitischen Religions= oder Schuldienern für die Beibringung derselben zu dem besagten Zwecke, für jeden Gang eine Gebühr von 30 kr. K. M. zu erfolgen sei.

Zu Folge Erlaßes des hohen Finanz=Ministeriums vom 10. Oktober 1849 Z. 25.070/2638 hat es von der mit dem Finanz=Ministerial=Erlaße vom 16. August 1848 Z. 25.536/750 bewilligten Anschaffung der Torah zum Behufe der Beeidigung der Israeliten abzukommen, und es wird gestattet den israelitischen Religions= oder Schuldienern für die Beibringung der Torah, welche in der Synagoge zum öffentlichen Gebethe gebraucht wird, zur Beeidigung israelitischer Glaubensgenossen überhaupt in ihrer Anwesenheit, ohne Unterschied, ob dieselbe im Gefälls=Strafverfahren, oder aus einem andern Gefälls=Anlaße vorgenommen wird, für jeden Gang eine Gebühr von dreißig Kreutzer K. M., jedoch wenn mehrere Beeidigungsakte auf einmal an demselben Orte und in demselben halben Tage vorgenommen werden, nur einmal zu erfolgen.

---

*) Siehe oben Nro. 40, im II. Stück.

64.

Rozporządzenie ministra handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 15. Listopada 1849,

tyczące się odmiany §. 5. rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 14. Lutego 1849 względem karania utrzymujących pokątne czytelnie.

Obacz powszechnego dziennika praw państwa i rządu zeszyt VI., Nr. 24, wydany dnia 5. Grudnia 1849.

65.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 15. Listopada 1849,

do naczelników krajów Niższej Austryi, Austryi powyżéj Anizy, Czech, Styryi, Illiryi, Morawii, Galicyi, Bukowiny, Karyntyi, Krakowa, Dalmacyi,

stanowiąca, że z początkiem przyszłego roku szkolnego oprócz rzeczywistych profesorów uniwersyteckich, licealnych lub gimnazyalnych sprawowanie nauczycielskiego urzędu gimnazyjalnego tym tylko dozwolone będzie, którzy są według nowego przepisu egzaminowani na urząd nauczyciela gimnazyjalnego.

Obacz powszechnego dziennika praw państwa i rządu zeszyt VIII., Nr. 36, wydany dnia 24. Grudnia 1849.

64.

Erlaß des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 15. November 1849,

betreffend die Abänderung des §. 5 der Ministerial-Verordnung vom 14. Februar 1849, wegen Bestrafung der Winkel-Leihbibliotheken.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VI. Stück, Nr. 24, ausgegeben am 5. Dezember 1849.

65.

Erlaß des Ministers des Kultus und Unterrichts vom 15. November 1849,

an die Herren Länder-Chefs von Niederösterreich, Oesterreich ob der Enns, Böhmen, Steiermark, Illyrien, Mähren, Galizien, Bukowina, Kärnthen, Krakau, Dalmazien,

wodurch bestimmt wird, daß vom künftigen Studienjahre angefangen, außer wirklichen Universitäts-, Lyzeal- oder Gymnasial-Professoren, nur denjenigen die Versehung eines Gymnasial-Lehramtes gestattet werden wird, welche nach der neu erlassenen Vorschrift für das Gymnasial-Lehramt geprüft sind.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, VIII. Stück, Nr. 36, ausgegeben am 24. Dezember 1849.

Dziennik praw kraju i rządu

[illegible]

IV. Część

[illegible]